

Tuomiolauselma

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etene- miseen sekä työoloissa 9.2.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.9.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/73/EY, 3 artiklan 1 kohdan c alakohdalla on tulkittava niin, että kansallinen sääntely, jossa nuorempien henkilöiden työmahdollisuuksien edistämiseksi annetaan työnantajalle mahdollisuus irtisanoa työntekijät, jotka ovat saaneet vanhuuseläkeoikeuden, merkitsee tällä direktiivillä kiellet- tyä sukupuoleen perustuvaa välitöntä syrjintää, kun tämän oikeuden saamiseksi vahvistettu ikä on naisilla viisi vuotta alhaisempi kuin miehillä.

(¹) EUVL C 282, 21.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.11.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-48/10) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2008/1/EY — Ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen — Vaatimukset luvan myöntämiseksi olemassa oleville laitoksille — Velvollisuus taata, että tällaiset laitokset toimivat direktiivin vaatimusten mukaisesti)

(2011/C 13/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: F. Díez Moreno)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15.1.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY (EUVL L 24, s. 8) 5 artiklan 1 kohdan rikkominen — Laitokset, joilla voi olla vaikutusta ilmaan, veteen ja maaperään tuleviin päästöihin ja pilaantumiseen — Vaatimukset luvan myöntämiseksi olemassa oleville laitoksille

Tuomiolauselma

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15.1.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat kyseisen direktiivin 6 ja 8 artiklan mukaisesti annettujen lupien avulla tai ehtoja asianmukaisesti uudelleen tarkistamalla ja tarpeellisesti ajanmukaistamalla, että olemassa olevat laitokset toimivat saman direktiivin 3, 7, 9, 10 ja 13 artiklan sekä 14 artiklan a ja b alakohdan sekä 15 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti viimeistään 30.10.2007, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden unionin oikeuden erityissäännösten soveltamista.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäynti- kulut.

(¹) EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.11.2010 (Amtsgericht Stuttgartin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Bianca Purrucker v. Guillermo Vallés Pérez

(Asia C-296/10) (¹)

(Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — Vireillö- lönvaikutus — Oikeutta lapsen huoltoon koskeva pääasia ja hakemus saman lapsen huoltoa koskevien väliaikaisten toimenpiteiden määräämiseksi)

(2011/C 13/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bianca Purrucker

Vastaaja: Guillermo Vallés Pérez

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Amtsgericht Stuttgart — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (EUVL L 388, s. 1) 19 artiklan 2 kohdan tulkinta — Jäsenvaltion tuomioistuimen toimivalta ratkaista pääasiaa koskeva kysymys asiassa, joka koskee tässä valtiossa asuvan lapsen huoltajuutta, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuimen ratkaistavaksi on aiemmin saatettu samojen asianosaisten välisessä ja saman lapsen huoltajuutta koskevassa oikeudenkäynnissä väliaikaisia toimenpiteitä koskeva vaatimus — Käsité ”tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu”

Tuomiolauselma

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen 19 artiklan 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta, kun sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa on ensin vaadittu vanhempainvastuuta koskevaa ratkaisua, haetaan vain asetuksen 20 artiklassa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden määräämistä, ja toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa, joka on saman asetuksen mukaan toimivaltainen tutki- maan pääasian, haetaan myöhemmin samojen toimenpiteiden määräämistä, oli kysymys sitten väliaikaisesta tai lopullisesta määräämisestä.

- 2) Siitä, että jäsenvaltion tuomioistuimessa saatetaan vireille väliaikaista oikeussuojaa koskeva menettely tai että tällaisessa menettelyssä tehdään päätös, eikä tehdyn hakemuksen tai tehdyn päätöksen mistään osatekijästä ilmene, että väliaikaisesta oikeussuojasta päättävä tuomioistuin on toimivaltainen asetuksessa N:o 2201/2003 tarkoitettu tavoin, ei välttämättä seuraa, että olisi poissuljettua, että on olemassa mahdollisesti tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaan sallittu väliaikaista oikeussuojaa koskevaan hakemukseen liittyvä pääasiaa koskeva hakemus tai kanne, johon sisältyy seikkoja, jotka osoittavat, että tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, on toimivaltainen tässä asetuksessa tarkoitettulla tavalla.
- 3) Jos tuomioistuimella, jossa asia on myöhemmin saatettu vireille, ei siitä huolimatta, että se on yrittänyt hankkia selvitystä asianosaiselta, joka vetoaa vireilläolovaikutukseen, tuomioistuimelta, jossa asia on ensin saatettu vireille, sekä keskusviranomaiselta, ole käytävissään mitään tietoja, joiden perusteella se voisi määrittää, mitä asiaa toisessa tuomioistuimessa vireille saatettu asia koskee, ja jotka osoittaisivat erityisesti tämän tuomioistuimen asetuksen N:o 2201/2003 mukaisen toimivallan, ja erityisten olosuhteiden vuoksi lapsen etu edellyttää sellaisen ratkaisun tekemistä, joka voidaan tunnustaa muissa kuin sen tuomioistuimen sijaintijäsenvaltiossa, jossa asia on myöhemmin saatettu vireille, viimeksi mainitun tuomioistuimen on, odotettuaan kohtuullisen ajan vastauksia esitettyihin kysymyksiin jatkettava käsiteltäväkseen saatetun hakemuksen tai kanteen tutkimista. Tämän kohtuullisen ajan kestossa on otettava huomioon lapsen etu kysymyksessä olevalla riita-asialle ominaisten seikkojen perusteella.

(¹) EUVL C 221, 14.8.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 7.7.2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova ja Kemko International EAD v. Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Asia C-339/10)

(2011/C 13/26)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova ja Kemko International EAD

Vastaaja: Ministerski savet na Republika Bulgaria

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) katsoi 12.11.2010 antamassaan määräyksessä, että se ei selvästi ole toimivaltainen vastaamaan Varhoven administrativen sadin (Bulgaria) esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal in Northern Ireland (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 29.9.2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts ja Creagh Concrete Products Ltd v. Department of the Environment for Northern Ireland

(Asia C-474/10)

(2011/C 13/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal in Northern Ireland

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts ja Creagh Concrete Products Ltd

Vastapuoli: Department of the Environment for Northern Ireland

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiiviä [2001/42] (¹) tulkittava siten, että jäsenvaltio voi kieltäytyä nimeämästä 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti mitään viranomaisesta kuultavaksi 5 ja 6 artiklassa tarkoitettulla tavalla tilanteessa, jossa 3 artiklassa tarkoitettun suunnitelman valmisteleva valtion viranomainen on itse se viranomainen, jolla on kokonaisvastuu ympäristöasioista jäsenvaltiossa?
- 2) Onko direktiiviä tulkittava siten, että jäsenvaltio on velvollinen varmistamaan tilanteessa, jossa 3 artiklassa tarkoitettun suunnitelman valmisteleva viranomainen on itse se viranomainen, jolla on kokonaisvastuu ympäristöasioista jäsenvaltiossa, että kuultavaksi viranomaisiksi nimetään toinen viranomainen kuin tämä viranomainen?
- 3) Onko direktiiviä tulkittava siten, että 6 artiklan 2 kohdassa asetettu vaatimus siitä, että 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuille viranomaisille ja 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulle yleisölle on annettava hyvissä ajoin todellinen mahdollisuus esittää mielipiteensä "asianmukaisen ajan kuluessa", voidaan panna täytäntöön säännöllä, joiden mukaan suunnitelman valmistelusta vastaava viranomainen vahvistaa kussakin tapauksessa määrä-ajan, johon mennessä mielipiteet on esitettävä, vai onko niissä säännöissä, joilla direktiivi pannaan täytäntöön, asetettava määräaika, johon mennessä mielipiteet on esitettävä, tai erilaisia tilanteita varten erilaisia määräaikoja, joihin mennessä mielipiteet on esitettävä?

(¹) Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY (EYVL L 197, s. 30).